

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.403/2016/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve
259.)

A felperes képviselője: dr. Bencze Dénes ügyvéd

Az alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Tóth Eszter jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A jogerős határozat: Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. május 04. napján kelt 4.K.27.064/2016/3/II. számú ítélete.

Rendelkező rész

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.064/2016/3/II. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázézer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2005-2009. években (vizsgált időszak) őstermelői igazolvánnyal rendelkezett és nyilvántartott családi gazdaság tagja volt. A családi gazdaságnak a felperesen kívül tagja

volt még élettársa és édesanyja is. A felperes a vizsgált időszakban az A. T. és Sz. Kft.-nek (Kft.) tulajdonosa, a Ny.-Zs.Szövetkezetnek pedig a tagja volt, közös háztartásban élt szüleivel, élettársával és egy gyermekkel.

- [2] Az adóhatóság a felperesnél személyi jövedelemadó (szja) és egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az elsőfokú adóhatóság a revízió eredményeként hozott határozatban a felperes terhére szja és eho adónemekben mindösszesen 45.095.110 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 22.0547.255 Ft adóbírságot szabott ki, 17.225.828 Ft késedelmi pótlékot számított fel. A felperes terhére, illetve javára 2005. évre, elévülés miatt, nem tett megállapítást, 2006. évre adókülönbözetet nem állapított meg.
- [3] Az alperes a 1842208900/2013. iktatószámú és 1841868430/2013. ügyszámú határozatában (alaphatározat) - elévülés miatt - 2006. év tekintetében megsemmisítette az elsőfokú határozat rendelkezéseit, helybenhagyta a felperes terhére 2007.-2009. évekre szja és eho adónemekben megállapított, mindösszesen 45.095.110 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményeket. Az alperes érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 97. §-ára, 109. §-ára, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja tv.) 1. § (3) bekezdésére, 4. § (2) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 29. § (1) bekezdésére, a százalékos egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (Eho tv.) 2. §-ára, 3. §-ára, 10. § (1) bekezdésére, 11. §-ára alapította.
- [4] Az alaphatározat indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes vizsgált időszakban rendelkezésre álló pénzeszközei nem biztosítottak fedezetet a családi gazdaságnak nyújtott, mindösszesen 71.800.000 Ft összegű tőkebetétre, 31.000.000 Ft tagi hitel befizetésre, ingatlan vásárlásokra, bankszámlára történő készpénz befizetésekre és az életvitel költségeire, mely utóbbiak a KSH adatok alapján kerültek figyelembevételre létminimum értéken. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság jogszerűen alkalmazott becslést, és helytállóan készítette el a felperes bevételeire és kiadásaira vonatkozó kronologikus készpénzforgalmi mérleget. Ebben bevételként az egyéni vállalkozói kivétből származó jövedelmeket, a megyei egészségbiztosítási pénztártól kapott táppénz összegét, illetve id. felperes nevetől kapott kölcsönöket és a felperes lakossági folyószámláról történő készpénz felvételeket vehette figyelembe. Az elsőfokú adóhatóság a bevételek és kiadások egybevetésének eredményeként megalapozottan állapított meg a felperes terhére 2007. évre 32.983.272 Ft, 2008. évre 29.892.488 Ft, 2009. évre pedig a 34.092.240 Ft forráshiányt.

- [5] Az alperesi álláspont szerint a felperes nem igazolta hitelt érdemlő adatokkal a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést, az e körben általa előadottak és a becsatolt bizonyítékok valóságtartalmát. Az elsőfokú adóhatóság által lefolytatott széleskörű bizonyítás, amely keretében több megkeresésre és kapcsolt vizsgálatokra is sor került, alátámasztják az adóhatósági határozatokban foglaltakat.
- [6] A családi gazdaság iratanyaga, a felperes édesapjától származó hitelként könyvelt 4.000.000 Ft kivételével, nem tartalmazott befizetési bizonylatokat, ezért és az egyéb adatok miatt csak azt lehetett megállapítani, hogy a tőkebetétek, illetve hitelek befizetője a felperes volt. Nem fogadható el a magánszemélyektől, hozzátartozóktól származó kölcsönök igazolására a felperes által becsatolt 27 db „megállapodás” és a nyilatkozatok sem. A kölcsönadók ugyanis az adóhatósági nyilvántartások (bevallások és adatszolgáltatások) értelmében nem rendelkeztek forrással a kölcsönök nyújtásához, a kölcsönnyújtáshoz szükséges összegek tényleges meglétét a kapcsolódó vizsgálatok sem támasztották alá. Az ellenőrzési jegyzőkönyv 10. oldalán felsorolt ingatlanok megvásárlását okiratok igazolják. Az adásvételi szerződések szerint az ingatlanok vételárát a felperes a szerződések keltének napján készpénzben egyenlítette ki, ezek tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint is a felperesre szállt, ezért ezeket az összegeket az elsőfokú adóhatóság helyesen szerepeltette a felperes vizsgált időszak kiadásaként. A forráshiánynak megfelelő ténylegesen kifizetett összegek nem tartoznak az adómentes, a bevallott vagy bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmek közé, ezek adóköteles, felperes által eltitkolt jövedelemből származhatnak és kizárólag a felperesnél, mint jövedelmet megszerző adózónál vehetők figyelembe.
- [7] A felperes keresetében kérte az alaphatározat megváltoztatását, a terhére előírt fizetési kötelezettség törlését, vagy hatályon kívül helyezés mellett az alperes új eljárásra kötelezését.
- [8] Az alperes a közigazgatási per során a felperes által becsatolt bizonyítékokra figyelemmel a keresettel támadott alaphatározatát - a 3146696586/2015. számú határozatában - akként módosította, hogy a felperes terhére 2007. évre megállapított adóhiányt 3.600.000 Ft törlésével 8.130.983 Ft-ban írta elő, a 2008-2009. évekre tett megállapításait azonban változtatás nélkül hatályában fenntartotta. Mindezek tekintettel a felperes terhére 2007-2009. adóévekre szja és eho adónemekben mindösszesen 40.395.110 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, az adóbírságot 20.197.555 Ft-ra, a késedelmi pótlékot pedig 15.122.002 Ft-ra szállította le.
- [9] A felperes az alperes módosító határozata ellen is bírói

felülvizsgálatot kezdeményezett. Fenntartotta az alaphatározat elleni keresetben is kifejtett álláspontját, mely szerint az adóhatóság nem teljesítette a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét, jogsértően hagyta figyelmen kívül érvelését és az ebben megjelölt, illetve általa becsatolt bizonyítékokat. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak, mivel a még szükséges bizonyítás meghaladja a per kereteit a keresettel támadott határozatokat hatályon kívül kell helyeznie és az adóhatóságot új eljárásra kell köteleznie.

- [10] Az elsőfokú bíróság egyesítette a felperes bírósági felülvizsgálat iránti kérelmei alapján indult ügyeket és a 4.K.27.266/2013/48/II. számú ítéletében a felperes kereseteit elutasította.
- [11] A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a Kfv.I.35.524/2015/8.számú végzésében hatályon kívül helyezte a 4.K.27.266/2013/48/II. számú ítéletet és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasította.

A jogerős ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság a Kúria végzése alapján elrendelt új eljárásban - a 10.000.000 Ft összegű visszafizetett tagi kölcsön tekintetében - a pert a Pp. 337. § (3) bekezdésének utolsó mondatára alapítottnan részben megszüntette. A 4.K.27.064/2016/3/II. számú ítéletében felperes keresetét elutasította, kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 700.000 Ft elsőfokú és 20.000 Ft felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget, a felperes által fizetendő kereseti illetéket 1.380.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy a fennmaradó feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.
- [13] Az elsőfokú bíróság új eljárásban hozott ítéletének indokolása szerint az alperes törvényesen alkalmazott becslést és jogszerű a becslés módszere is. Az alperes helytállóan járt el akkor, amikor nem fogadta el a felperes által megjelölt kölcsönöket, mivel ezek tényleges megtörténtét a bírósági eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás adatai sem támasztják alá. A forráshiány kiegyenlítése kizárólag egyéb jogcímen szerzett jövedelemből történhet, ezért az alperes jogszerűen alapította érdemi döntését az Szja tv. és az Eho tv határozataiban megjelölt rendelkezéseire. Az szja és eho tekintetében az összepszerűséget a felperes nem vitatta, adóbírság mérséklésére okot adó körülmény pedig nem állapítható meg. A határozatok megfelelnek az Art. 170. §(1) és (2) bekezdéseinek, 171 § (1) és (2) bekezdéseinek, tekintettel arra is, hogy az adóhiány bevétel eltitkolásával függ össze.
- [14] A magánszemélyek közötti nagy összegű készpénzmozgást semmilyen rokoni kapcsolat nem teszi az Art. 109. § (3) bekezdése szerinti törvényhelynek megfelelővé, azaz hitelt

érdemlővé. Az elévülési időszakot megelőző pénzösszeg megszerzése csak akkor releváns és fogadható el, ha az az adó megállapítási időszak kezdetén és a készpénzforgalmi mérlegben rögzített időpontban is rendelkezésre áll, de ezt a felperes nem igazolta. A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 578/G. § (1) bekezdése, a családról és a házasságról, a házasságról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 27. § (1) bekezdése adóügyi perben nem alkalmazható. A Ptk.-ban és a Csjt.-ben szereplő törvényi vélelem önmagában, egyéb bizonyítékok nélkül, nem alapozza meg a készpénzmozgást, a felperes által állított kölcsönök tényleges megtörténtét és azt sem, hogy a kapott összeggel a felperes a vizsgált időszak kezdetén, avagy kiadásai keletkezésekor rendelkezett és ezt ténylegesen a kiadásaira fordította volna. A felperes által becsatolt magánokiratok kizárólag azt tanúsítják, hogy azt ezeket aláírók megtették nyilatkozataikat, a nyilatkozatokba foglaltak tartalmi valódiságát azonban hitelt érdemlően nem igazolják.

- [15] A családi gazdaság részére nyújtott tőkebetétek és kölcsönök nem a családi gazdaság tevékenységéből eredő jövedelem megállapításával kapcsolatosak, ezért ezekre az Szja tv. 6. sz. melléklet III. fejezet c) és d) pontjai nem alkalmazhatók.
- [16] A felperes élettársa úgy nyilatkozott, hogy a kölcsönt a családi gazdaság részére adta, ennek forrása a nagyszülei által nyújtott összegek és saját megtakarítása volt. A kapcsolódó ellenőrzés során azonban a képviselő nem tudott arról nyilatkozni arról, hogy a nagymama korlátozott fizikai és mentális képessége mióta áll fenn, és arról sem, hogy vannak-e olyan hitelt érdemlő dokumentumok, amely a nagymama kapcsán a készpénz megtakarítást alátámaszthatnák. A megkeresésekre beérkező tájékoztatások utalnak kifizetésekre, de bizonylatok nem állnak rendelkezésre. Mindezek miatt nem állapítható meg, hogy az összegeket ki vette fel, és az sem, hogy ezek a felperes élettársának, illetve a felperesnek átadásra kerültek volna kiadásainak fedezetére. Az igazolások, haszonbérleti szerződések, feladó vevények egy része irreleváns a per eldöntése szempontjából, mert a vizsgált időszak utáni időtartamra vonatkozik. A vizsgált időszakot érintő adatok pedig nagyságrendileg jelentősen eltérnek a felperesi érvelésben előadottaktól és kizárólag azt igazolják, hogy ezek az összegek az erre jogosult rendelkezésére állhattak, de azt nem, hogy ezek a vizsgálat alatt érintett időszakban ténylegesen átadásra kerültek volna a felperesnek. A közjegyzői okirat sem támasztja alá az állított készpénzmozgás tényleges megtörténtét, az átadás helyét, idejét.
- [17] A közigazgatási iratok között fellelhető adásvételi szerződésekből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a vételárat készpénzben fizette meg, az adásvételi

szerződésekben vevőként a felperes neve, adóazonosító jele került feltüntetésre, ezekben a családi gazdaság még utalás szintjén sem szerepel, mezőgazdasági tevékenységet végző magánszemélyre vonatkozó regisztrációs szám sincs feltüntetve. A felperes nem nyújtott be olyan dokumentumot, amely azt igazolná, hogy a termőföldeket családi gazdálkodónak minősülő magánszemélyként, családi gazdasághoz tartozó földként vásárolta volna meg és olyan okirat sem áll rendelkezésre, amely azt tanúsítaná, hogy családi gazdálkodó földhasználati lapján az ingatlan tekintetében a családi gazdasághoz tartozás tényét bejegyezték volna, ezért az ingatlan adásvételekkel kapcsolatos vételár kifizetések a felperes, mint magánszemély készpénzes kiadásaihoz tartoznak.

- [18] Az értékcsökkenési leírás pénzmozgással nem járó, ún. „kvázi” jövedelem, ezért a készpénzforgalmi mérlegben nem szerepeltethető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, vagy hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 108. § (1) és (2) bekezdéseiben, 109. § (1) és (3) bekezdésében, 97. § (6) bekezdésében, a Ptk. 578/G. § (1) és (2) bekezdéseiben, Csjt. 27. §-ában, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 163. § (2) bekezdésében, 167. §-ában, 177. §-ában, 196. §-ában, 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében és a NAV elnöke által kiadott 1007/2011. számú iránymutatásban foglaltaknak.
- [20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A Kúria a Pp. 275.§-a alapján eljárva azt állapította meg, hogy az alperes jelen ügyben bizonyította a becslés jogalapját és módszerének jogszerűségét. A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal. A jogi érvelés nem bizonyítási eszköz, nem tekinthető hitelt érdemlő adatnak.
- [22] A bizonyításra a perben az Art. 109. § (3) bekezdése és Pp. 164. § (1) bekezdése az irányadó, mert az Art. 97. § (4) bekezdése szerinti általános szabálytól eltérően az adóhatóságnak a becslés során nincs teljes körű bizonyítási kötelezettsége. Az Art. 97.§ (6) bekezdése szerinti rendelkezés értelmében továbbá a becslési eljárás során, az általános szabályoktól eltérően, a kétséget kizáróan nem

bizonyított tény nem az adózó javára, hanem terhére kell értékelni. A bíróság pedig adóügyi perben hivatalból bizonyítást nem vehet fel, és csak az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tények tisztázása érdekében kell bizonyítást lefolytatnia (Pp.163.§ (1) bekezdése és 336/A.§-a), amelynek eleget tett. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az adóhatóság számos bizonyítási cselekményt végzett és ezek a bíróság rendelkezésére álltak a felperes által becsatolt bizonyítékokkal együtt. A bizonyítékok értékelését az elsőfokú bíróság elvégezhetette és el is végezte a közigazgatási eljárás során már meghallgatott, vagy nyilatkozatot tevő személyek perbeli meghallgatása nélkül is. A felperes a felülvizsgálati kérelmében sem nevezte meg azt az indokot, amely alapot adhatott volna annak megállapítására, hogy a tanúként meghallgatni kért személyek a közigazgatási eljárásban szolgáltatottakon felül is tudnának javára szóló releváns adatokat szolgáltatni. Megjegyzi egyben a Kúria, hogy a „gazdasági világválságra”, a „bank és bróker botrányokra” hivatkozás még nem teszi hitelt érdemlővé, hogy a felperes közeli hozzátartozói az általa megjelölt jelentős összegek készpénzben otthon tartották volna, különös tekintettel arra, hogy a kapcsolódó vizsgálatok nem igazoltak e személyeknél jelentős összegű megtakarításokat.

- [23] A felperesi érveléssel ellentétben nem minősül szakkérdésnek annak eldöntése, hogy az adóügyi perben a jogszabályok melyik félre és milyen bizonyítási kötelezettséget telepítenek és az sem, hogy e kötelezettségét a fél teljesítette-e, illetve élt-e vagy sem, eredményesen, avagy sikertelenül a bizonyítás lehetőségével. Ezekben, mint jogkérdésekben a bíróságnak kell döntenie, ezért a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem a perbeli jogvitára irányadó bizonyítási szabályok szerint járt el, és jogsértően mellőzte a perben igazságügyi szakértő kirendelését.
- [24] Az elsőfokú bíróság ítélete, a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan, megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, mert minden bizonyítékot egyenként és egymással egybevetve, a bizonyításra vonatkozó szabályoknak megfelelően értékelt és teljesítette indokolási kötelezettségét is. Jogszerűen, helytálló indokok alapján utasította el a felperes bizonyítási indítványait is. Ez utóbbi körben utal a Kúria arra, hogy a felperes által becsatolt szakvélemény, a Pp. 177.§-a szerinti szabályozás miatt csak a fél álláspontjaként vehető figyelembe, és ekként értékelésre is került. Az elsőfokú bíróság az Szja tv. 6. sz. melléklet III. fejezet c) és d) pontjait, a felperesi érveléssel ellentétben, jogszerűen hagyta figyelmen kívül, mert jelen ügyben nem a családi gazdaság tevékenységéből származó jövedelem tárgyában hozott határozatot kellett felülvizsgálnia. A keresettel támadott határozatok eldöntésére

irányadó anyagi jogszabályokat nem ezek, hanem az Szja tv. 1. § (3) bekezdése 4. § (2) bekezdése 28. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése tartalmazza, amelyek megsértésére a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

- [25] Az Szja. tv. 4. § (1) bekezdése értelmében jövedelem a magánszemély által adóévben bármilyen címen és formában megszerzett bevétel egésze. Bevételeknek minősül a magánszemély által az adóévben megszerzett, a tevékenység ellenértékeként, vagy más jogcímen kapott vagyoni érték. E körbe tartozik különösen a készpénz, a jóváírás, a kifizető által magánszemély helyett fizetett kiadás, természetbeni vagyoni érték, ideértve az ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot, értékpapírt és szolgáltatást (Szja. tv. 4. § (2) bekezdése). A házassági vagyontörség fennállása alatt felek tevékenységéből származó és - a (4) bekezdésben említetteket kivéve - ezen időszakban keletkezett minden más jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetve aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja (Szja. tv. 4. § (5) bekezdés). Az ismertett jogszabályi rendelkezésekből pedig az következik, hogy az Szja. tv. nem ismeri a házastársak és az élettársak közös jövedelemadóztatásának jogintézményét. Az Szja. tv. továbbá kifejezetten kimondja, hogy a jövedelemszerzés jogcímének jogosultját terheli az adókötelezettség, tehát a felperes által megszerzett jövedelem kizárólag a felperesnél vehető figyelembe, és annak adójogi konzekvenciái is csak nála vonhatóak le. Az Art. és az Szja. tv. nem tartalmaz olyan szabályozást, mely szerint az egy háztartásban élők esetében a külön vagyon keletkezése során, az adózási kötelezettség megállapításánál, vagy a vagyonosodási vizsgálatnál kötelezően figyelembe kéne venni az élettárs vagy más családtag jövedelmét. Az Art. 86. § (1) bekezdése értelmében az ellenőrzés célja az adójogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésének vagy megsértésének megállapítása, és egy ilyen eljárás alanya mindig egy meghatározott adóalany, aki jelen ügyben a felperes. Az elsőfokú bíróság tehát nem sértette meg a Csjt. 27.§ át és a Ptk. 578/G-át sem mivel az adójogi jogviszonyt érintően - helyesen - az adójogi jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és a felperes jövedelmét az Art. és az Szja. tv. szabályai szerint eljárva - jogszerűen - becsléssel határozta meg. A Csjt. 27. § és 28. §-ai egyébként is kizárólag a házastársak egymás közötti belső jogviszonyára irányadó módon határozzák meg az aktív és passzív közös, illetve különvagyon körét, és nem tartalmaznak olyan szabályozást, amely ezt a házastársak és harmadik személyek közötti külső, adójogi jogviszonyra nézve is irányadónak írná elő. Rámutat e körben a Kúria még arra is, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság a rá tartozó tényállás tisztázási kötelezettségének e körben is eleget tett, mivel teljes

bizonyító erejű magánokiratok és közhiteles nyilvántartás is igazolja, hogy az ingatlanok szerzője nem a családi gazdaság, hanem a felperes volt, és ő egyenlítette ki készpénzben a vételárakat is (BH2007/7/246., Kfv.V.35.406/2009/7., Kfv.I.35.113/2012/6., Kfv.I.35.162/2015/4., Kfv.I.35.484/2015/6., Kfv.I.35.262/2016/5.).

- [26] az az érvelés is, mely szerint az amortizáció összegét a felperes javára bevételként kellett volna számba venni. Az elsőfokú bíróság ítélete e körben is olyan jogszerű megállapítást tartalmaz, ami összhangban áll az e tárgyban kialakított bírói gyakorlattal (KGD2012.120., Kfv.I.35.347/2008/4., Kfv.I.35.071/2009/6., Kfv.V.35.112/2011/10.).
- [27] Önmagában az a tény, hogy a felperes kereseti kérelmében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kéri, mert vitatja ennek jogalapját, még nem jelenti egyben azt is, hogy a terhére előírt adókülönbözet, adóhiány és jogkövetkezmények összegszerűségét is támadja. A bíróság a fizetési kötelezettség összegének jogszerűségéről is csak akkor tud érdemben dönten, ha e tárgyban is határozott konkrét indokokat, jogszabályhelyeket tartalmazó petitum áll rendelkezésére. A felperes arra helytállóan hivatkozott, hogy jogalap hiányában nem kötelezhető adókülönbözet, illetve jogkövetkezmények megfizetésre. Jelen ügyben azonban az elsőfokú bíróság érdemi döntése nemcsak a jogalap, hanem az összegszerűségek tekintetében is megfelel az Art. szabályainak. A felperes felülvizsgálati kérelmében maga sem tüntetett fel olyan törvényhelyet, amit e körben az elsőfokú bíróság megsértett volna.
- [28] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján, hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [29] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.
- [30] A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjában, 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. november 17.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.

előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró